

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobkyně **M. V.**, bytem v P. 9, K. 601/24, zastoupené Mgr. Tomášem Řezníčkem, advokátem se sídlem v Havířově, Moskevská 1440/24a, proti žalovanému: **Magistrátu hlavního města Prahy**, odboru dopravněsprávních činností, se sídlem v Praze 1, Mariánské náměstí 2 o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního úřadu

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného správního úřadu, spočívajícího jednak v tom, že žalobkyni bylo zablokováno řidičské oprávnění, provedené v registru řidičů ke dni 18.2.2014 a dále v tom, že žalobkyně byla výzvou ze dne 21.2.2014, č.j.: MHMP 241641/2014, vyzvána k odevzdání řidičského průkazu.

Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že jí bylo doručeno oznámení o dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 27.1.2014. Žalobkyně podala dne 13.2.2014 proti záznamu bodů v bodovém hodnocení písemné a odůvodněné námitky, v nichž uvedla, že s výjimkou jediného případu přestupku ze dne 22.1.2014, který byl posledním v řadě z celkem šesti bodově hodnocených přestupků, jichž se měla dopustit, si není spáchání žádného z přestupků vědoma. Proto navrhla provedení opravy v bodovém hodnocení řidičů tak, že celkového počtu 12 bodů nedosáhla. Současně též jasně uvedla, že námitkami napadá všech šest záznamů bodů včetně toho, kde si byla přestupku vědoma. O uvedených námitkách

dosud probíhá před Magistrátem hlavního města Prahy řízení a nebylo o nich pravomocně rozhodnuto.

Na základě výše uvedeného byla žalobkyně v dobré víře, že její řidičské oprávnění zůstalo ve smyslu uvedeného ustanovení § 123f odst.4 zákona o silničním provozu ve spojení s ustanovením § 123c odst.3 téhož zákona zachováno přinejmenším až do doby, než bude o jejích námitkách pravomocně rozhodnuto. Žalobkyni však byla doručena písemnost nazvaná Vyrozumění – výzva odevzdat řidičský průkaz, na základě níž dne 10.3.2014 žalobkyně svůj řidičský průkaz č. EF 562018 odevzdala, byť byla - a stále je - přesvědčena, že její řidičské oprávnění dosud nezaniklo. Proti uvedené výzvě Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 21.2.2014 podala žalobkyně podnět k provedení přezkumného řízení, konkrétně aby byla tato výzva k odevzdání řidičského průkazu zrušena, a to s účinky od 21.2.2014. Na toto podání žalobkyně Magistrát hlavního města Prahy dosud nereagoval a zůstal ve věci nečinný.

Dne 7.4.2014 si žalobkyně nechala Magistrátem hlavního města Prahy na vlastní žádost vydat výpis z registru řidičů, pokud jde o údaje vedené o její osobě a z něho vyplynulo, že ode dne 18.2.2014 má žalobkyně v registru řidičů ve své kartě řidiče provedenou blokaci řidičského oprávnění z důvodu „bodové hodnocení“. Žalobkyně se domnívá, že blokaci řidičského oprávnění, která je úkonem prováděným mimo správní řízení a nevydává se o ní žádné rozhodnutí, proti němuž by žalobkyně mohla brojit postupem podle správního řádu či podle zákona o silničním provozu, došlo k nezákonnému zásahu do jejího veřejného subjektivního práva být držitelkou a užívat řidičské oprávnění a do práva existence tohoto oprávnění účinně hájit.

Žalobkyně v právní argumentaci v podané žalobě vyjádřila přesvědčení, že podáním jejích námitek dne 13.2.2014 byly splněny veškeré zákonné podmínky pro přerušení běhu lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění podle ustanovení § 123f odst.4 zákona o silničním provozu. Odkázala na komentář k zákonu o silničním provozu, podle něhož může být sporné, zda právní účinek v podobě přerušení běhu lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění a odevzdání řidičského průkazu vyvolá pouze podání námitek proti poslednímu záznamu bodů, jímž řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, nebo proti kterémukoliv ze záznamů, který má spolu s dalšími záznamy na dosažení celkového počtu 12 bodů vliv. Autoři komentáře se jednoznačně přiklání k druhé z uvedených variant, tedy že běh lhůty bude přerušen, ať už budou námitky směřovat proti kterémukoliv ze záznamů, který dosažení celkového počtu 12 bodů ovlivňuje. Teprve oznámením o dosažení celkového počtu 12 bodů je dotčená osoba ze strany orgánu státní moci poprvé formálně informována o tom, že jí byly zaznamenány body a je třeba zdůraznit skutečnost, že právní důsledky dosažení celkového počtu 12 bodů jsou natolik zásadní, že je nutné volit výklad ve prospěch ochrany práv dotčených osob. Pozbytí řidičského oprávnění podle ustanovení § 123c odst.1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, je sankcí za opakované páčání přestupků, tj. svého druhu za speciální recidivu a není jen důsledkem posledního pravomocného rozhodnutí o přestupku, za něž byly body zaznamenány, nýbrž důsledkem všech (i dřívějších) pravomocných rozhodnutí, která se nadále promítají do aktuálního stavu zaznamenaných bodů. Pokud řidič dosáhne celkového počtu 12 bodů, nikdy se tak nestane jen na základě jediného rozhodnutí, ale vždy se jedná o důsledek vícero pravomocných rozhodnutí a pro onu výše uvedenou recidivu svého druhu nelze tato rozhodnutí od sebe vzájemně oddělit.

V případě žalobkyně je provedeným záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, každý ze šesti záznamů, jež má aktuálně provedeny v rámci svého bodového

hodnocení. Pokud kterýkoli z dřívějších záznamů odpadne v důsledku námitek, bude mít žalobkyně nejvýše pouze 11 bodů a její řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů tedy nikdy zaniknout nemohlo a nemohlo proto dojít ani k blokaci jejího řidičského oprávnění.

Žalobkyně je přesvědčena o tom, že k blokaci řidičského oprávnění ke dni 18.2.2014 došlo na základě zcela chybného výkladu ustanovení § 123f odst.4 zákona o silničním provozu a tato blokáce je od samého počátku nezákonná, neboť ještě přede dnem 18.2.2014 podala žalobkyně ke správnímu úřadu námitky proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů a běh lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění se tak přerušil. Ze stejného důvodu je nezákonná i písemnost Výzva odevzdat řidičský průkaz ze dne 21.2.2014. Uvedený nezákonný zásah nedůvodně zasahuje do subjektivních veřejných práv žalobkyně efektivně se bránit proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů a do doby pravomocného rozhodnutí o nich nerušeně užívat své řidičské oprávnění a jeho existenci osvědčovat platným řidičským průkazem.

Žalovaný správní úřad ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že námitku proti záznamu bodů v bodovém hodnocení lze podat kdykoliv a proti kterémukoliv záznamu bodů. Pouze v případě, že námitky jsou podány proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů a jsou příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doručeny v průběhu pěti pracovních dnů ode dne doručení oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, běh lhůt, stanovených v ustanovení § 123 odst.3 zákona č. 361/2000 Sb., se přerušuje, tj. ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a to až do dne, v němž rozhodnutí o námitkách nabyde právní moci.

Žalobkyně napadá záznam bodů, neboť si údajně není přestupků vědoma - s výjimkou přestupku, uvedeného pod bodem č.1 ve výpisu z bodového hodnocení. Pod bodem č.1 ve výpisu z bodového hodnocení je proveden záznam tří bodů za přestupek podle ustanovení § 125c odst.1 písm.f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb. ze dne 22.1.2014, a to na základě Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení Policií České republiky v Kutné Hoře. Tento záznam bodů je záznamem, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Ten pak není napaden námitkou, neboť z podaných námitek zcela jednoznačně vyplývá, že žalobkyně si není uvedených přestupků vědoma právě s výjimkou přestupku, uvedeného pod bodem č.1. Není si tedy vědoma pouze přestupků, uvedených pod body č.2 až č.6 ve výpisu z bodového hodnocení řidiče a tyto napadá z důvodu nevědomosti o nich. Žalobkyně tak při podání písemných námitek proti záznamu bodů nesplnila třetí podmínku, když její námitka nesměřovala proti poslednímu záznamu a lhůta pro pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů se nepřerušila.

Námitky žalobkyně proti provedení záznamu bodů v registru řidiče byly vyhodnoceny jako neodůvodněné, neboť záznam bodů plně odpovídá pravomocným rozhodnutím, která jsou pro evidenční správní orgán závazná. Rozhodnutím ze dne 19.5.2014 proto žalovaný správní úřad námitky žalobkyně zamítl a provedený záznam potvrdil. Na základě všech uvedených skutečností žalovaný navrhl, aby žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného byla zamítnuta v plném rozsahu jako nedůvodná, neboť žalovaný neporušil žádnou povinnost vyplývající z platných právních předpisů a pro nedostatek právního důvodu na straně žalobkyně.

Žalobkyně využila svého práva a podala k obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu repliku, v níž setrvala na svém právním názoru s tím, že blokáce řidičského oprávnění je od samého počátku nezákonná a jestliže nemá povahu rozhodnutí, jedná se o jiný zásah správního úřadu.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Oznámením o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 10.2.2014 byla žalobkyně vyrozuměna o tom, že může podat písemné námitky proti provedení záznamu bodů o úřadu registru řidičů Magistrátu hlavního města Prahy s tím, že pouze v případě, že jsou písemné námitky proti provedení záznamu doručeny v průběhu pěti pracovních dnů, následujících ode dne doručení oznámení, bude námitka podána proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených pro pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení se přeruší.

Žalobkyně doručila Magistrátu hlavního města Prahy dne 13.2.2014 písemné námitky proti provedení záznamu bodů. Z něho vyplývá, že žalobkyně podala námitky, protože má za to, že jsou předmětné body v evidenci jednak nesprávně evidovány, byly jí přiděleny body za přestupky, které nespáchala, respektive o kterých nebylo rozhodnuto v blokovém řízení ani pravomocně v řízení správním. Dále podala námitky i z toho důvodu, že v případě její osoby je evidence bodového stavu vedena nadepsaným správním úřadem zmatečně, což má za následek nesoulad mezi zapsanými údaji a skutečností. Podle výpisu z bodového hodnocení řidiče, který si žalobkyně opatřila dne 10.2.2014, je evidován aktuální stav bodového hodnocení 12 bodů a historií bodového hodnocení jsou evidovány následující přestupky:

1. ze dne 22.1.2014 Policie Kutná Hora - 3 body.
2. ze dne 25.5.2013 Policie Nymburk -2 body.
3. ze dne 27.3.2013 Policie Praha – 2 body.
4. ze dne 20.6.2012 Policie Praha – 2 body.
5. ze dne 17.10.2011 Policie Nymburk – 2 body.
6. ze dne 13.3.2011 Policie Nymburk – 2 body.

Žalobkyně v námitkách uvedla, že uvedených přestupků si není vědoma - s výjimkou přestupku uvedeného pod bodem 1. Z uvedených přestupků si vůbec není vědoma ani toho, že by správní orgán s ní uvedený přestupek projednal, tím spíše, že by bylo o spáchání uvedeného deliktu pravomocně rozhodnuto. Má totiž za to, že uvedený počet bodů se nemůže shodovat s reálným počtem bodů, neboť byly zaznamenány na základě neexistujících pravomocných rozhodnutí o správních deliktech a jednotlivé přestupky nemají v evidenci uveden adekvátně správný počet bodů.

Správní úřad uzavřel, že písemné námitky byly Magistrátu doručeny ve lhůtě pěti pracovních dnů ode dne doručení oznámení, avšak vzhledem k tomu, že námitka nebyla podána proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, tedy proti záznamu uvedenému ve výpisu z bodového hodnocení pod bodem I, kterého si žalobkyně je vědoma, běh lhůt stanovených v ustanovení § 123c odst.3 zákona pro pozbytí řidičského oprávnění se nepřerušil a proto žalobkyně dne 18.2.2014 pozbyla řidičské oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto důvodu správní úřad vyhotovil dne 21.2.2014 písemnost Vyrozumění – výzva odevzdat řidičský

průkaz, kterou žalobkyně převzala dne 2.3.2014 a dne 4.3.2013 se žalobkyně dostavila ke správnímu úřadu a řidičské oprávnění odevzdala.

Městský soud v Praze posoudil věc po provedeném řízení takto:

Řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního úřadu je upraveno v dílu třetím hlavě druhé a části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s. Podle ustanovení § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního úřadu, který není rozhodnutím a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se domáhat žalobou u soudu ochrany proti němu, trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky nebo hrozí-li jeho opakování.

Z uvedeného ustanovení vyplývá, že se lze domáhat ochrany před nezákonným zásahem správního úřadu při splnění podmínek zde uvedených. Musí jít o zásah, kterým je žalobce přímo zkrácen na svých právech, tento zásah je nezákonný, je zaměřen přímo proti žalobci nebo v jeho důsledku bylo proti žalobci přímo zasaženo a musí jít o zásah, který není rozhodnutím. Není-li byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle ustanovení § 82 a následujících s.ř.s. soudem poskytnout.

Městský soud v Praze přezkoumal předložený spisový materiál a dosavadní řízení před správním úřadem z hlediska žalobních námitek podle ustanovení § 87 s.ř.s. a o podané žalobě rozhodl, aniž nařídil k projednání věci ústní jednání, neboť na výzvu soudu žalobkyně ani žalovaný správní úřad výslovně nepožádali, aby soud o žalobě rozhodl v rámci nařízeného ústního jednání (ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného správního úřadu, spočívajícího jednak v tom, že žalobkyni bylo zablokováno řidičské oprávnění, provedené v registru řidičů ke dni 18.2.2014 a dále v tom, že žalobkyně byla výzvou ze dne 21.2.2014, č.j.: MHMP 241641/2014, vyzvána k odevzdání řidičského průkazu. Soud má za to, že jde o úkony, které zasáhly právní sféru žalobkyně, jde o úkony, které lze považovat za zásah ve smyslu definice, uvedené v ustanovení § 82 s.ř.s. Bylo třeba posoudit, zda jde o úkony nezákonné.

Podle ustanovení § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do deseti pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Podá-li řidič námitky proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v ustanovení § 123c odstavci 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí o námitkách nabude právní moci.

Pro posouzení důvodnosti podané žaloby je nutno zabývat se především otázkou, zda námitky proti záznamu bodů v registru řidičů musí směřovat v případě, že jde o záznam dvanácti bodů, proti poslednímu záznamu či nikoli.

Z výše uvedeného ustanovení § 123f zákona je zřejmé, že námitky proti záznamu bodů lze podat proti každému takovému záznamu a správní úřad o nich musí rozhodnout (tj. provede opravu v registru nebo námitky zamítne a záznam potvrdí). To znamená, že v průběhu určitého období v případě, kdy si řidič námitky proti jednotlivým záznamům podá, musí o nich správní úřad rozhodnout.

Poslední záznam bodů, tj. záznam o dosažení celkového počtu dvanácti bodů, má v zásadě shodný režim jako záznamy předcházející – tj. lze podat proti záznamu námitky, o kterých správní úřad rozhodne. Odlišnost spočívá v tom, že v případě, kdy jsou námitky podány v zákonem stanovené lhůtě pěti dnů, mají podané námitky odkladný účinek. Tato odlišnost má své opodstatnění. Zatímco předcházející záznamy v registru řidičů nemají bezprostředně za následek pozbytí řidičského oprávnění, poslední záznam, kterým je deklarováno dosažení hranice dvanácti bodů, takový následek má, když po uplynutí zákonem stanovené lhůty dojde k pozbytí řidičského oprávnění.

Lze zrekapitulovat, že řidič má právo podat námitky proti každému záznamu v registru řidičů, námitky proti poslednímu záznamu, jímž dochází k dosažení dvanáctibodové hranice, mají při splnění zákonem stanovených podmínek odkladný účinek.

Z výše uvedeného soud učinil závěr, že námitky musí směřovat vždy proti tomu záznamu bodů, který je proveden. Tedy je-li proveden záznam dne 13.3.2011, lze namítat nedůvodnost tohoto záznamu. Je-li proveden záznam dne 22.1.2014, lze namítat nedůvodnost tohoto záznamu. Uplatnění námitek je pak úkonem, kterým řidič projevuje nesouhlas s tím kterým záznamem bodů. Jestliže namítá záznam bodů ze dne 13.3.2011, mohou se námitky vztahovat k tomuto záznamu. Jestliže namítá záznam bodů ze dne 22.1.2014, mohou se námitky vztahovat k tomuto záznamu.

Uvedenému výkladu svědčí i samotné znění ustanovení § 123f zákona, ve kterém se uvádí, že jde o „...námitky proti provedenému záznamu, který bylo dosaženo...“, tedy o námitky proti záznamu, který byl proveden jako poslední a představuje záznam, kterým v důsledku připočtení počtu bodů, vyplývajících z předcházejících záznamů, konstatuje dosažení dvanácti bodů.

Uvedený výklad respektuje i smysl a účel právní úpravy. Z ní vyplývá, že proti každému záznamu bodů lze podat námitky. Proto lze podat námitky i proti záznamu poslednímu, jímž je deklarován součet bodů již získaných. Pokud by se soud postavil na stanovisko, že námitkami proti tomuto poslednímu provedenému záznamu lze brojit i proti záznamům bodů předcházejícím, popřel by smysl a obsah ustanovení § 123f zákona. Jak již bylo uvedeno, podle tohoto ustanovení může řidič uplatnit námitky proti každému záznamu bodů a učiní-li tak, musí správní úřad rozhodnout. Jestliže by námitkami proti poslednímu záznamu mohl řidič projevovat nesouhlas i se záznamem bodů, který byl učiněn dříve, pak by zcela postrádala smysl právní úprava umožňující řidičům podat námitky proti jednotlivým záznamům bodů, protože vše by muselo být řešeno až v rámci námitek proti poslednímu provedenému záznamu o dosažení hranice dvanácti bodů. Pak by nebylo vyloučeno, že by v rámci námitek proti poslednímu provedenému záznamu byla opakovaně posuzována otázka

oprávněnosti záznamu bodů například před rokem, a to přesto, že by již jednou byla posouzena k námitkám již dříve uplatněným (a také rozhodnutým). To jistě nebylo smyslem a cílem právní úpravy námitek proti jednotlivým záznamům bodů.

Soud proto dospěl k závěru, že námitkami proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo dvanácti bodů, se lze domáhat posouzení, zda poslední záznam bodů (v jehož důsledku bylo dosaženo dvanácti bodů) byl záznamem oprávněným či nikoliv. Pouze takové podání může způsobit – je-li učiněno v zákonem stanovené lhůtě – odkladný účinek. Není-li obsahem podání uplatnění námitek proti poslednímu záznamu bodů, nelze takové podání materiálně považovat za uplatnění námitek, které odkladný účinek způsobují. Rozhodný je přitom obsah podání a nikoli jeho formální označení

Z obsahu námitek, které uplatnila žalobkyně, vyplývá, že sice formálně námitky označila jako námitky proti provedení záznamu dvanácti bodů, o kterém byla vyrozuměna oznámením ze dne 27.1.2014, z obsahu jejího podání ze dne 13.2.2014 je však zřejmé, že projevuje nesouhlas se záznamem bodů, které se vztahovaly k přestupkům ze dne 13.3.2011, 17.10.2011, 20.6.2012, 27.3.2013 a 25.5.2013. Výslovně uvedla, že si uvedených přestupků není vědoma (s výjimkou přestupku ze dne 22.10.2014) a namítala nesprávný postup při provádění těchto záznamů s tím, že má pochybnosti o tom, že se záznamy bodů bylo manipulováno.

Z obsahu námitek, které žalobkyně uplatnila ve svém podání ze dne 13.2.2014, je nepochybně patrné, že projevuje nesouhlas se záznamem bodů ve vztahu k přestupkům, kterých se měla dopustit v letech 2011 – 2013. Svým obsahem tedy nejde o námitky, které se vztahují k poslednímu záznamu, proto uvedené podání žalobkyně nelze považovat za námitky, které by měly mít za následek odložení vykonatelnosti výzvy, respektive odkladný účinek ke ztrátě řídičskému oprávnění.

Podle názoru soudu nelze učinit závěr o tom, že výzva k odevzdání řídičského průkazu ze dne 21.2.2014 a blokáce řídičského oprávnění žalobkyně jsou úkony správního úřadu, které lze považovat za nezákonné.

Pokud žalobkyně poukazovala na komentář k zákonu o silničním provozu (Bušta P., Kněžínek J., Seidl A.: Zákon o silničním provozu s komentářem, ve znění 37 novel, Venice Music Production, Praha 2013), jde o právní názor autorů publikace, který nelze považovat za závazný. Soud nesdílí ani názor autorů, že v případě ustanovení § 123f zákona jde o ustanovení sporné, když má za to, že z předchozích ustanovení závěr tlumočený autory publikace nevyplývá.

K odkazu na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16.1.2009, č.j. 30Ca 174/2008 – 25, soud uvádí, že dosažení dvanácti bodů a pozbytí řídičského oprávnění nelze považovat za sankci. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého rozsudku ze dne 10.12.2009, č.j. 2As 19/2009 – 93, dostupném na www.nssoud.cz, systém bodového hodnocení řidičů nemá sankční povahu, jeho smyslem je průběžné sledování kázně řidičů. Na jedné straně pozitivně motivuje řidiče, na druhé straně eliminuje ty řidiče, kteří se dlouhodobě a opakovaně dopouštějí porušování předpisů, upravujících provoz na pozemních komunikacích (obdobně též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4.12.2008, č.j. 11Ca 261/2008 – 48). To, že nejde o sankci, vyplývá i z důvodové zprávy k zákonu č. 411/2005 Sb., na kterou sama žalobkyně odkazuje na straně 5 v posledním odstavci žaloby.

Nepřípadná je i argumentace stanoviskem trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 27.10.2010, č.j. Tpjn 302/2010. Z tohoto stanoviska vyplývá, že v případě nepodání námitek uplynutím pěti dnů pozbývá řidič svého řidičského oprávnění. Jak bylo uvedeno výše, z hlediska materiálního a obsahového nelze podání žalobkyně ze dne 13.2.2014 považovat za námitky, které by měly za následek odkladný účinek. Je nutno zdůraznit, že pouhé formální označení podání nemůže odkladný účinek způsobit, neboť by to znamenalo, že každý, kdo v zákonem stanovené lhůtě formálně námitky podá, dosáhne odkladného účinku bez ohledu na obsah takového podání. To jistě nebylo smyslem a cílem právní úpravy.

Z důvodové zprávy k zákonu č. 411/2005 Sb., na kterou žalobkyně rovněž poukazuje, vyplývá, že zákonodárce – mimo jiné – zmiňuje i možnost námitek proti záznamu bodů, tedy poukazuje na to, že je dána možnost řidiči bránit se proti takovému záznamu podáním námitek. Z důvodové zprávy rozhodně nevyplývá, že by formální podání námitek proti poslednímu záznamu, ve kterém obsahově není tvrzen nesouhlas se záznamem posledních bodů, mělo za následek odkladný účinek bez ohledu na jejich obsah.

Jak již bylo výše uvedeno, soud neshledal úkony žalovaného správního úřadu za úkony nezákonné, proto neshledal žalobu důvodnou a proto ji podle ustanovení § 87 odstavec 3 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s., podle něhož žalobkyně, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28.listopadu 2014

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu